

LA CARRIÈRE

Genootschappers hebben natuurbeleving van huis uit mee gekregen of zich zelf eigen gemaakt, en maken door de jaren heen een soort natuurcarrière door. Veel natuurliefhebbers starten bijvoorbeeld als vogelaar bij een lokale groep en groeien zo langzaam door naar een ervaren ornitholoog. Sommigen worden specialisten of zelfs superspecialisten, anderen worden meer generalisten. Zelf hoor ik meer tot de laatste groep. Wat ons bindt is dat we allemaal soortenneukers zijn.

FOTO: H. HEIJLIGERS

Toen ik actief werd bij het Genootschap had ik wat ervaring met het overzetten van amfibieën. Na mijn lidmaatschap (1000€ lid!) begon ik me meer en meer te verdiepen in deze soortgroep. Maar op de een of andere manier was dat toch niet genoeg, ik hunkerde naar meer. Zo werd ik naast lid en bestuurslid ook bureau manager. Op soortengebied volgden zoogdieren (vooral de kleine zoogdieren en vleermuizen), libellen, dagvlinders en sprinkhanen. En sinds kort, min of meer bestuurlijk opgelegd, nachtvinders. De nachtvinderval, een cadeautje bij mijn afscheid als bureau manager, heb ik uiteindelijk pas uitgepakt op La Carrière bij het gehucht Le Temple in de Brenne (Frankrijk). Met een min of meer vaste groep Genootschappers kom ik vanaf het moment dat ik als bureau manager bij het Natuurhistorisch Genootschap begonnen ben elk voorjaar of zomer voor een weekje naar de Brenne. Dit jaar voor de zevende maal. Vakantie? Laten we het vooral houden op een werkweek voor het opdoen van de zo noodzakelijke veldkennis. Want ook bij het Natuurhistorisch Genootschap wordt van een manager verwacht wat er overal van een manager wordt verwacht. En managen gebeurt nu eenmaal vanaf kantoor. Binnen mijn vrienden- en familiekring heb ik regelmatig uit moeten leggen, dat mijn werkzaamheden niet bestaan uit het rondwandelen in onze fraaie Limburgse natuur, maar uit uren naar een beeldscherm.

Terug naar de Brenne, zo'n 300 km onder Parijs in de omgeving van het stadje Chateauroux. De Brenne is bij een groot aantal Genootschappers bekend; grote groepen, maar ook individualisten verbleven inmiddels op La Carrière. Sterker nog, er zijn zelfs relaties geboren.

Het is ondanks de vakantietijd nog opvallend rustig in de Brenne. Niet vreemd, elke keer als ik afreis naar het zuiden moet ik uitleggen waar de Brenne ligt. Niemand kent het en weet waar het ligt.

Een plek die we jaarlijks aandoen betreft het gehucht St. Gemme. Een kleinschalig landschap, schrale gronden, houtwallen, beekje en 'n etang. Alles wat de Brenne eigenlijk is maar dan bijeengepakt op een paar hecta-

res. Dat kleinschaligheid gepaard kan gaan met grote getallen blijkt wel uit de eigenaar van dit gebied. Hij is de grootste grondeigenaar in de Brenne met een bezit van zo'n 20.000 hectare!

Het is een slecht (lees nat) voorjaar geweest, de etangs staan vol met water en het is nog opvallend groen. Vaak heerst het tegenovergestelde. Het aantal insecten is dit jaar schrikbarend laag en de bloeiende braamstruwelen zijn dan ook uitzonderlijk leeg. Net nu ik me wil toeleggen op het fotograferen van dagvlinders. Toch keren we ook vandaag weer naar huis met enkele uitzonderlijke waarnemingen, de Kleine weerschijnvlinder en de Bronslibel sieren ons inventarisatielijstje.

Inventariseren zit ons in het bloed. Zo zijn de afgelopen jaren behoorlijk wat soorten specifiek onder de aandacht geweest. Jaren waarin we van vroeg in de ochtend tot laat in de avond (en zelfs diep in de nacht) bezig waren om de natuurwaarden in kaart te brengen. Of het nou vlinders waren of planten, herpetofauna, sprinkhanen, vissen, of vleermuizen.....

Inmiddels worden we allemaal een jaartje ouder, misschien ook wel wijzer en verstandiger. We zijn meer aan het genieten..... of wordt het tijd om eens een andere plek op te zoeken?

Het is inmiddels donker, hartstikke donker op La Carrière. Alleen het maanlicht geeft een indruk van de omgeving. Mijn carrière op 'La Carrière' zal voorlopig nog niet eindigen. Ik sluit de dag af met een wijntje. De verre kijker gaat nog even mee om te genieten van de gigantische en fantastische sterrenhemel. Ik mijmer al over mijn La Carrière in 2009. Ik denk dat ik voorlopig nog wel even blijf terugkomen.

H.Heijligers